

Koski TI Koivukylän osayleiskaava-alueen muinaisjäännösinventointi 2013



Antti Bilund



Tilaaaja: AIRIX Ympäristö Oy

Sisältö

Perustiedot	2
Yleiskartat	3
Kohdeluettelo	5
Lähtötiedot	5
Inventointi	5
Tutkimushistoria	5
Ympäristö ja historia	5
Menetelmät.....	6
Havainnot	7
Tulos	8
Lähteet	8
Muinaisjäännös	9
KOSKI TL 7 KOIVUKYLÄN YLEMPI MYLLY	9
KOSKI TL 8 LAURINPELTO	13
Kuvia	14
Liite museoviranomaisille: inventoinnissa tarkastetut alueet:	15

Kansikuva: Koivukylän kosken tyypillistä joenvarsimaisemaa ja koskessa vielä 1900-luvulla olleiden myllyjen ja sahojen jäänteitä. Kuvattu itäkoilliseen.

Perustiedot

Alue: Koske TI, Koivukylän osayleisasemakaava-alue.

Tarkoitus: Suorittaa osayleisasemakaava-alueilla muinaisjäännösinventointi. Selvittää sijainta tutkimusalueella kiinteitä muinaisjäännöksiä.

Työaika: marraskuun alku 2013

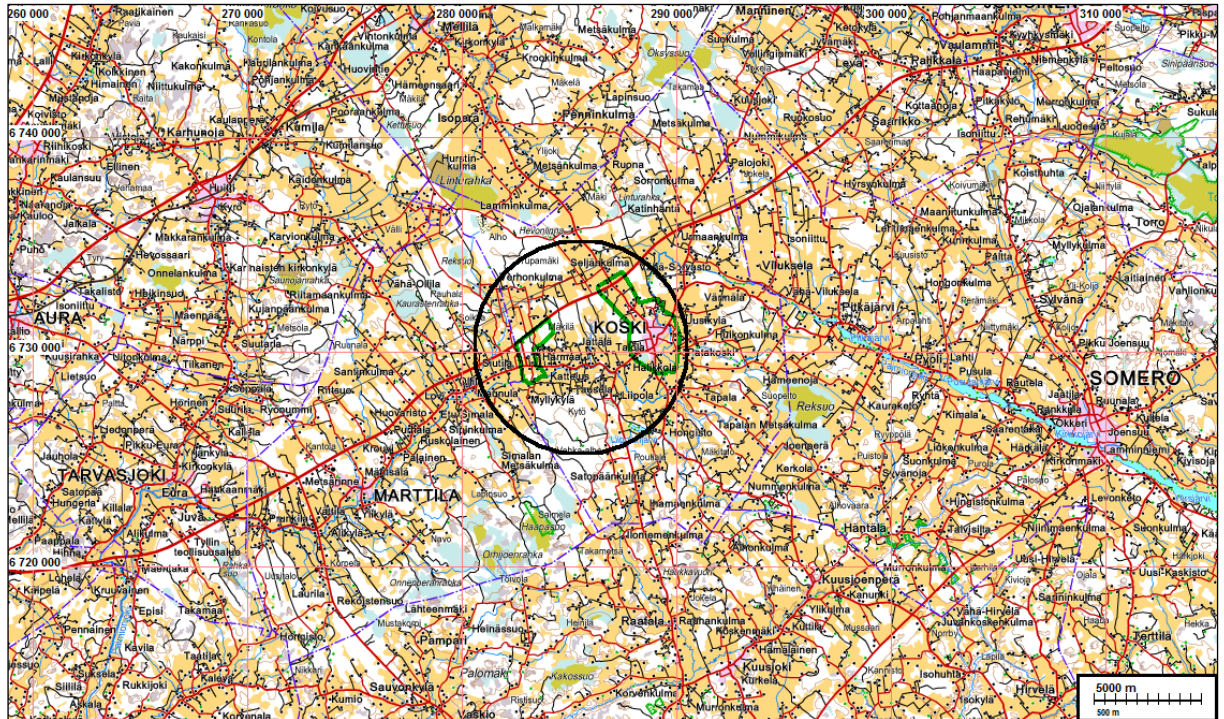
Kustantaja: AIRIX Ympäristö Oy

Tekijät: Mikroliitti Oy, Antti Bilund

Aikaisemmat tutkimukset: Sepänmaa & Lehtonen inventointi 1989.

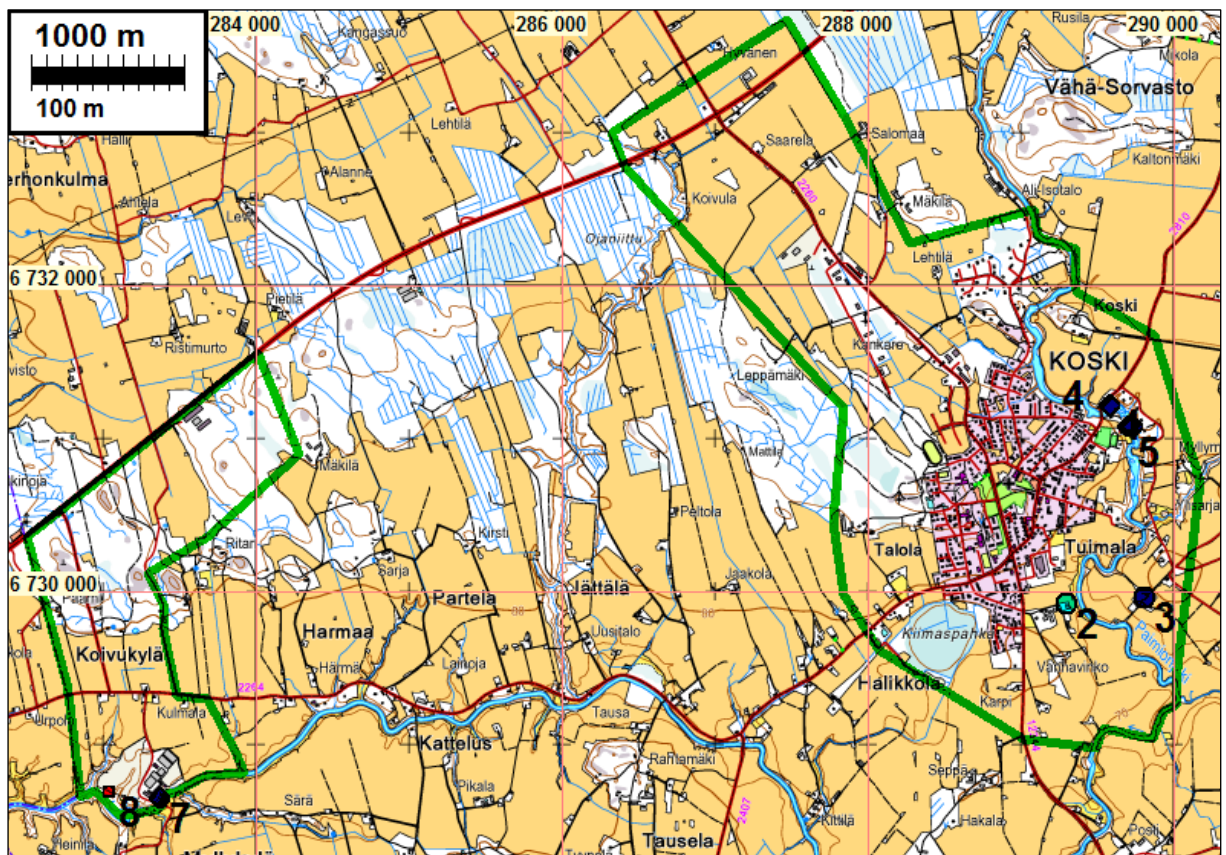
Tulokset: Koivukylän osayleiskaava-alueella oli tiedossa yksi kivikautinen löytöpaikka. [Laurinpelto](#) (Mjtnnus: 1000014415) **(8)**. Inventoinnissa alueella havaittiin yksi ennestään tuntematon kiinteä muinaisjäännös, historiallisen ajan mylly [Koivukylän ylempi mylly](#) **(7)**.

Selityksiä: Koordinaatit, kartat ja ilmakuvat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa (Euref), ellei toisin mainita. Karttapohjat ja ilmakuvat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta syksyllä 2013. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon eikä niillä ole mitään kokoelmatunnusta. Valokuvat ovat digitaalisia. Valokuvat ovat tallessa Mikroliitti Oy:n serverillä. Kuvaaja: Antti Bilund. **Kohteiden numerointi on epävirallinen, vain tämän raportin karttaviitteiksi.**

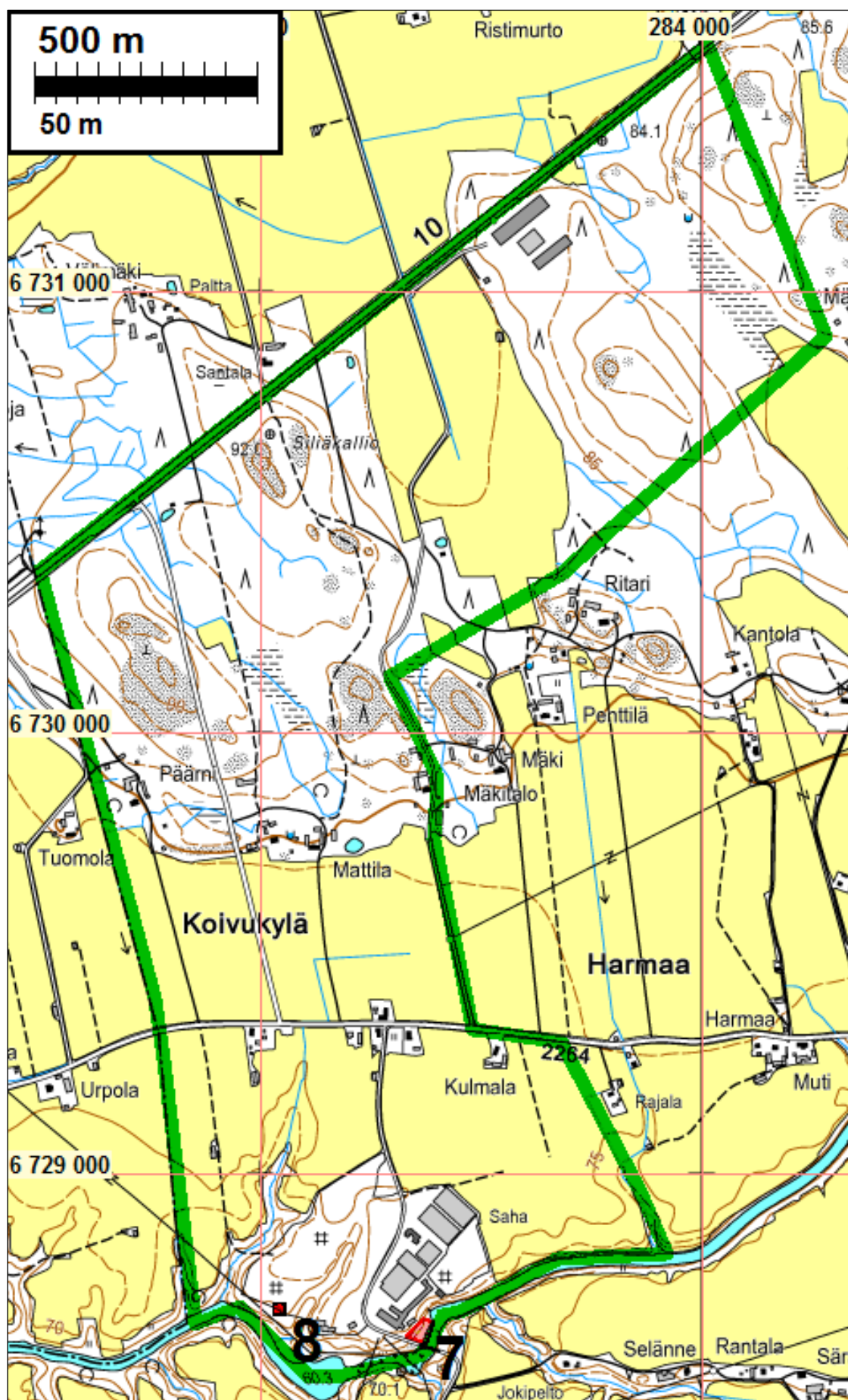


Tutkimusalue sijaitsee mustan ympyrän sisällä.

Yleiskartat



Koivukylän tutkimusalue vasemmalla on rajattu vihreällä. Kiinteät muinaisjäännökset on merkitty symbolein ja numeroin, jotka viittaavat raportin kohdenumeroihin. Inventointi suoritettiin samanaikaisesti keskustaajaman osayleiskaava-alueen inventoinnin kanssa, joka vasemmalla.



Koivukylän osayleiskaava-alue. Muinaisjäännösrajaus (kohde 7) punaisella. Kohde 8 on kivi-kautisen esineen löytöpaikka – se ei ole suojeltu muinaisjäännöskohde.

Kohdeluettelo

Nr	Nimi	N	E	Z	Laji	Ajoitus	Tyyppi	Mjtunnus
7	KOIVUKY- LÄN YLEMPI MYLLY	6728653	283367	73	kiinteä muinais- jäännös	historiallinen	valmistus/ vesimyl- ly/vesisaha	uusi kohde
8	LAURIN- PELTO	6728691	283045	70	löytö- paikka	kivikautinen		1000014415

Lähtötiedot

Kosken TI kunnalla on tekeillä osayleiskaava Koivukylän alueelle. Hankkeen kaavakonsulttina toimiva AIRIX Ympäristö Oy tilasi osayleiskaava-alueen muinaisjäännösinventoinnin Mikrolitti Oy:ltä. Antti Bilund teki maastotutkimukset 1.-3.11. ja 9.11.2013 tutkimuksen kannalta hyvissä olosuhteissa. Samalla matkalla inventoitiin Keskustaajaman osayleiskaava-alue, josta on erillinen raportti.

Inventointi

Tutkimushistoria

Koski TI kunnan perusinventointi on suoritettu vuonna 1989 (Sepänmaa & Lehtonen 1990). Inventoinnissa löytyi runsaasti kivikautisia asuinpaikkoja ja löytöpaikkoja. Ne ajoittuvat todennäköisesti varhaiseen kivikauteen, mesoliittiselle ajalle, jolloin alue oli vielä meren rannalla. Lähes kaikki näistä kohteista sijaitsevat Paimionjoen laaksossa tämänkertaisten inventointialueiden välissä. Nyt tutkimuksen kohteena olevalta alueelta ei tällöin tullut esiin kiinteitä muinaisjäännöksiä. Ainoa esihistoriallinen löytöpaikka tutkimusalueelta on kivikirveen löytöpaikka Laurinpelto (mj.tunnus: 1000014415) (8). Alueella ei tämän jälkeen ole ollut arkeologista tutkimustoimintaa. Aiemmista tutkimuksista on mainittava Hämeen Härkätien inventointi vuosina 1986–1987 (Masonen & Heikkinen 1987).

Kivikautisten muinaisjäännösten löytyminen alueelta on periaatteessa mahdollista. Historiallisen ajan muinaisjäännösten kannalta alueen inventointitilanne on puutteellinen, sillä näitä ei vielä 1980-luvun lopun inventoinneissa huomioitu siinä määrin kuin nykyisin pidetään tarpeellisenä.

Ympäristö ja historia

Koivukylän yleiskaava-alue (245 ha) sijaitsee keskustaajamasta noin 6 km länteen. Se rajoittuu etelässä Paimionjokeen, lännessä Marttilan rajaan ja pohjoisessa valtatiehen. Alueeseen kuuluu maata Koivukylän ja Harmaan kylistä.

Alue on topografialtaan yleensä hyvin loivapiirteisiä, ja korkeuserot ovat pieniä. Alueen eteläosan hallitseva piirre on Paimionjoen laakso, jossa paikoin on korkeitakin jokitormiä. Jokea reunustavat savikot. Ne ovat paikoin tasaisia ja leikkautuvat jyrkästi joenranta- ja jokitorviksi. Toisaalla taas ranta-alueet ovat muotoutuneet joko alun perin tai joen ja siihen laskevien purojen ja ojien vaikutuksesta kumpuileviksi. Tällöinkin kuitenkin kauempaan joen rannasta maasto muuttuu yleensä tasaiseksi savikoksi. Näin ollen tasaiset savikot, jotka nykyään on enimmäkseen raivat-

tu pelloksi, kattavat suuren osan inventointialueesta. Kauempana joen rannasta, Koivukylän alueen pohjoisosassa on kalliopohjaista hiekkamoreenimaastoa. Lajittunutta hiekkamaata alueella on hyvin niukasti. Koivukylän alueen eteläpäättä hipaisee itäkaakosta Katteluksen suunnasta tuleva harjumuodostuma, joka kuitenkin Koivukylän puolella on jäänyt savikon alle. Pie-nillä alueilla Koivukylän jokitörmän päällä kynnökseen on kuitenkin sekoittunut ohuen savikeroksen alta esiin tullutta hiekkaa. Toinen samansuuntainen lajittuneen hiekan vyöhyke kulkee Koivukylän alueen pohjoisosan poikki metsäalueella, vaikka mitään selvää harjua alueella ei voikaan havaita.

Maasto alueella sijoittuu korkeusvälille 60–95 m mpy. Tason 75 m mpy alapuolista aluetta on vain aivan kapeana vyöhykkeenä Paimiojoen laaksossa, joen keskivedentason ollessa 60 m. Alimmat alueet ovat olleet merenlahden peitossa, ja useimmat alueen kivikautiset asuinpaikat ajoittunevat tähän aikaan. Varhaisemman kivikautisen asutuksen esiintyminen ylemmillä korkeustasoilla on mahdollista, mutta toisaalta inventointialueella korkeammat maastonkohdat ovat rannalla ollessaan olleet myös sijainniltaan suojattomampaa avointa saaristoa, mikä ehkä vähentää niiden sopivuutta asutuksen kannalta. Meren vetäydyttyä alueelta maankohoamisen seurauksena alue ei varsinaista jokirantaa lukuun ottamatta ole ollut pyyntiasutukselle sopivaa. Nuorakeraamisen asutuksen tai varhaisen maanviljelysasutuksen esiintyminen alueella on mahdollista, vaikka sen kannalta erityisen hyviä paikkoja melkoisen raskaan savikon hallitsemalla alueella onkin vaikea osoittaa. Mitään tällaiseen asutukseen viittaavia löytöjä ei ole tiedossa.

Historiallisella ajalla inventointialue on kuulunut Marttilan pitäjään. Koko Marttilan pitäjä kuuluu ruotsalaisen vero-oikeuden alueeseen, joten sen asutuksen arvioidaan syntyneen vasta 1300-luvun alun jälkeen. Toisaalta kaikki Kosken TI vanhat kantakylät mainitaan jo vanhimmissa 1500-luvun verokirjoissa. Koskesta tuli Marttilan kappeli 1600-luvun puolivälissä, ja vuonna 1969 itsenäinen kunta. (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 29, 38, 145–146) Vanhoista kylistä Koivukylän kylätontti sijaitsee tutkitulla alueella. Kylätontin lisäksi inventointialueilla on jo varhain intensiivisemmän toiminnan piiriin tulleita alueita jokivarressa, missä tiedetään olleen myllyjä jo 1500-luvulla Tuimalan, Patakosken (Koivukylästä itää, keskustaaajaman alueella) ja Koivukylän kohdalla (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 49). Vanhimmissa karttamateriaalissa kuten Kuninkaan kartastossa ei inventointialueilla jo inventoitua Hämeen Härkätietä lukuun ottamatta ole teitä, jotka ilman muuta olisivat muinaismuistolain mukaisesti ”huomattavia” ja sen vuoksi kiinteitä muinaisjäännöksiä. Kartoilla näkyvät kylien väliset tiet ja kylistä takamaille suuntautuvat polut ovat usein nykyisinkin käytössä olevia teitä.

Menetelmät

Maastotöissä tarkastettiin historiallisten lähteiden perusteella inventointialueella sijaitseva kylätontti ja koskialue. Muualla tarkastettavat alueet ja kohteet valittiin kartta-analyysin ja yleisen arkeologisen kokemuksen mukaan painottaen valinnassa alueita, joilla muinaisjäännösten löytymisen on todennäköistä. Kynnettyjä peltoja oli vähän muinaisjäännösten löytymisen kannalta kiinnostavilla alueilla. Peitteisillä alueilla maastoa tarkasteltiin silmämääräisesti maan pinnalle näkyvien muinaisjäännösten havaitsemiseksi. Tarkastetuilla alueilla ei tullut vastaan kohteita, joissa koekuoppien kaivaminen olisi todennäköisesti tuonut kohteista merkittävää lisätietoa. Havaitut kohteet dokumentoitiin valokuvaamalla ja niistä otettiin paikkatiedot GPS-laitteella. (Garmin Montana 650).

Havainnot

Kylätontti

Koivukylän inventointialueen ainoa vanha kylätontti, Koivukylä, on sijainnut korkean ranta-töyrään reunalla kosken pohjoisrannalla. Paikka on nyt jäänyt Raunion sahan rakennusten alle, ja mahdolliset muinaisjäännökset ovat varmasti tuhoutuneet. Isojakokartassa vuodelta 1798 yksi taloista (F, Haukka) on jo siirtynyt vanhalta tontilta noin 300 m pohjoiseen. Tämäkin paikka on jäänyt sahan varastokentän alle. Pohjoisempana isojakokartalla olevat tontit ovat torppareiden, sotilaiden ja mökkiläisten asumuksia. Kartta sivulla: 9

Kosket, vesimyllyt ja -sahat

Nallinmaa-Luoto luettelee ilmeisesti varsin kattavasti seudun koskissa historiallisten lähteiden mukaan sijainneet myllyt, sahat ja muut teollisuuslaitokset eri aikoina 1500-luvulta 1900-luvun alkuun (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 49, 114–116, 120–121, 180–185, 327–328). Jokseenkin kaikkien myllyjen ja sahojen sijainnit voi myös paikantaa jo isojakokartoista, sillä yleensä käyttökelpoiset koskipaikat oli jo tuolloin rakennettu. Näistä lähteistä saatavat vuosiluvut ja koordinaattipisteet eivät kuitenkaan kerro paljoakaan maastossa jäljellä olevista myllyjen ja sahojen jäänteistä. Koska kaikilla käyttökelpoisilla paikoilla on ollut koskivoimalla toimivia laitoksia vielä 1900-luvulla, ja koska kaikki nämä laitokset on viimeisen kerran uudistettu vielä 1900-luvun puolella (yleensä ainakin vesirattaiden korvaaminen turbiineilla), ovat aikaisempien laitosten jäänteet monessa tapauksessa voineet tuhoutua, tai niitä on muunnettu uusien laitosten osiksi. Siten yksittäisten jäännösten ajoittaminen ja niiden rakennus- tai teollisuusarkeologisen tutkimuksellisen arvon määrittäminen vaatisi laajoja arkisto- ja maastotutkimuksia. Ainakin Tuimalankosken ja Patakosken (niin sanotun Myllyrannan) osalta tutkimuksia ilmeisesti on tehty 1990-luvulla (http://www.avi.fi/documents/10191/56794/esavi_paatos_222_2011_4-2011-10-24.pdf s. 4-5). Edellä mainitusta lähteestä ei kuitenkaan käy ilmi, onko selvityksissä huomioitu arkeologinen näkökulma. On myös todettava, että suhtautuminen historiallisen ajan muinaisjäännöksiin yleensä on muuttunut paljon 1990-luvun jälkeen. Silloin myllyjen jäännöksiä ei yleensä pidetty kiinteinä muinaisjäännöksinä. Seuraavassa kohteiden arvoa muinaisjäännöksenä arvioidaan museoviraston nykyisten vesimyllyjä ja -sahoja koskevien ohjeiden mukaisesti (Marianne Niukkanen. Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset. Museoviraston rakennushistoriallisen osaston oppaita ja ohjeita 3. 2009. s. 55–56). Ohjeiden mukaan ”vanhojen vesimyllyjen ja -sahojen jäännökset sekä niihin liittyvät pato- ja uomarakenteet ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä. Mikäli lähteiden perusteella tiedetään, että koski on toiminut tärkeänä myllypaikkana jopa satoja vuosia, voidaan paikka katsoa muinaisjäännökseksi, vaikka näkyvissä olevat rakenteet olisivatkin suhteellisen nuoria. Nuoret, betonisetkin rakenteet voivat olla nähtävissä luontevana lisänä ja todistusvoimaisena kerrostumana pitkään jatkuneesta elinkeinohistoriallisesta toiminnasta samalla koskipaikalla, eivätkä ne välttämättä vähennä muinaisjäännöksen arvoa paitsi siinä tapauksessa, että 1900-luvun toiminta on ollut niin voimakasta, että vanhimmat rakenteet ovat täysin hävinneet.” Tämän inventoinnin osalta tätä ohjetta on sovellettu siten, että kiinteiksi muinaisjäännöksiksi luokitellaan ne lähteiden perusteella selvästi yli sata vuotta vanhat myllyn paikat, joissa on kivrakenteita, vaikka niiden päällä olisikin ilmeisesti viimeiseen rakennusvaiheeseen liittyviä betonirakenteita.

Koivukylän inventointialueella on kaksi myllyn paikkaa, yksi joen ylittävän sillan yläpuolella ja toinen sillasta noin 150 m alavirtaan. Ylempi mylly on merkitty isojakokarttaan vuonna 1798 (kartta sivulla:12), mutta alempaa ei. Ylempi myllyn paikka on siis todennäköisesti se, jolla on ollut mylly jo vuonna 1568, sen jälkeen ilmeisesti koko ajan 1900-luvulle asti ja 1910 alkaen

myös saha (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 49, 114, 182–183). Ylempää myllyä käsitellään yksityiskohtaisemmin jäljempänä; Koivukylän ylempi mylly (7) sivulla 9.

Koivukylän alemman myllyn perustamisaika ei varsinaisesti käy ilmi Nallinmaa-Luodon esityksestä, mutta ensimmäinen ajankohta, jossa hän mainitsee erikseen Koivukylän ylempään ja alemman myllyn on vuosi 1890, jolloin ”alisen myllyn yhteyteen” perustettiin saha. Toisaalta kuitenkin ilmenee, että kyseinen mylly ja samassa yhteydessä oleva vesivoimalla käyvä meijeri oli perustettu vasta edellisenä vuonna. (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 182, 184) Siten alempi myllyn paikka on ilmeisesti otettu käyttöön vasta 1800-luvun lopulla, eikä sitä ehkä voi vielä pitää lain tarkoittamana kiinteänä muinaisjäännöksenä. Paikalla on kuitenkin hyvin säilyneitä rakenteita. Rannalla on suuri luonnonkivestä rakennettu rakennuksen perustus (N 6728577 E 283222), johon liittyy muutamia betonisia koneiston alustoja. Kohteen ylävirran puoleisesta päästä ulkonee suurista lohkotuista kivistä koottu rakenne, ilmeisesti padon jäännös. Joen vastarannalla on toinen samanlainen. Myös myllyn yläpuolella rinteessä on vähäisempiä rakennusjäännöksiä.

Muu inventointialue

Muilla inventoinnissa tarkastetuilla alueilla ei havaittu kiinteitä muinaisjäännöksiä. Kynnettyjä peltolaikkeitä ei inventoinnin aikaan ollut muinaisjäännösten kannalta mielenkiintoisilla alueilla muualle kuin kapeilla alueilla Raunion sahan molemmilla puolilla jokitorman päällä. Nämä alueet tarkastettiin. Metsäalueita tarkastettiin melko perusteellisesti, kuten Koivukyläntien länsipuolinen metsäalue, koska kallioisten ja kivisten alueiden välissä näytti paikoin olevan hyvää hiekkapohjaista maastoa kivikautisille asuinpaikoille. Ehjää maastoa ei kuitenkaan juurikaan löytynyt, vaan lähes kaikilla hiekka-alueilla oli vanhoja metsittyneitä hiekkakuoppia. Muuten Koivukylän metsäalueilla maasto oli muinaisjäännösten kannalta huonoa: hienoaainespitoista ja monin paikoin kivistä moreenimaata.

Tulos

Koivukylän alueella sijaitseva irtolöytöpaikka Laurinpelto (Mjtunnus: 1000014415) [\(8\)](#) tarkastettiin. Löytöpaikka havaittiin jääneen Raunion saha-alueen laajennuksen alle, eikä paikalla voi olla säilyneenä kiinteää muinaisjäännöstä.

Koivukylän yleiskaava-alueen ainoaksi kiinteäksi muinaisjäännöksi määritettiin Koivukylän ylempi mylly [\(7\)](#).

20.1.2014

Antti Bilund

Lähteet

Arkistolähteet

- Fallsten, Henric 1786. Patakosken isojakokartta. A43:12/1-13. Valtionarkisto.
 Lönnmarck, Joh. 1806. Patakosken sikopiirimaan jakokartta. A43:12/14–19. Valtionarkisto.
 Masonen, Jaakko & Heikkinen, Markku 1987. Hämeen Härkätien inventointikertomus 1986–1987. Museoviraston arkisto.
 Mether, G. W. & Pelander, C. E. 1887. Patakosken isojaon järjestelyn kartta. A43:12/20–37. Valtionarkisto.

Nandelstadh, P. v. 1913. Tuimalan isojaon järjestelyn kartta. A43:16/7-19. Valtionarkisto.
 Sepänmaa, Timo & Lehtonen, Terhi 1990. KoskenTI muinaisjäännösinventointi 1989. Inventointikertomus 6.2.1990. Museoviraston arkisto.
 Strömberg, J. 1777. Tuimalan isojakokartta. A43:16/1-3. Valtionarkisto.
 Tillberg, Joh. 1798. Koivukylän isojakokartta. A43 7/1-8. Valtionarkisto.
 Tillberg, Joh. 1798. Tuimalan sikopiirimaan jakokartta. A43:16/4-6. Valtionarkisto.

Kirjalliset lähteet

Nallinmaa-Luoto, Terhi 1994. Kosken TI historia

Muinaisjäännös

KOSKI TL 7 KOIVUKYLÄN YLEMPI MYLLY

Mjtunnus: uusi kohde

Laji: kiinteä muinaisjäännös

Mj.tyyppi: valmistus: mylly

Ajoitus: historiallinen

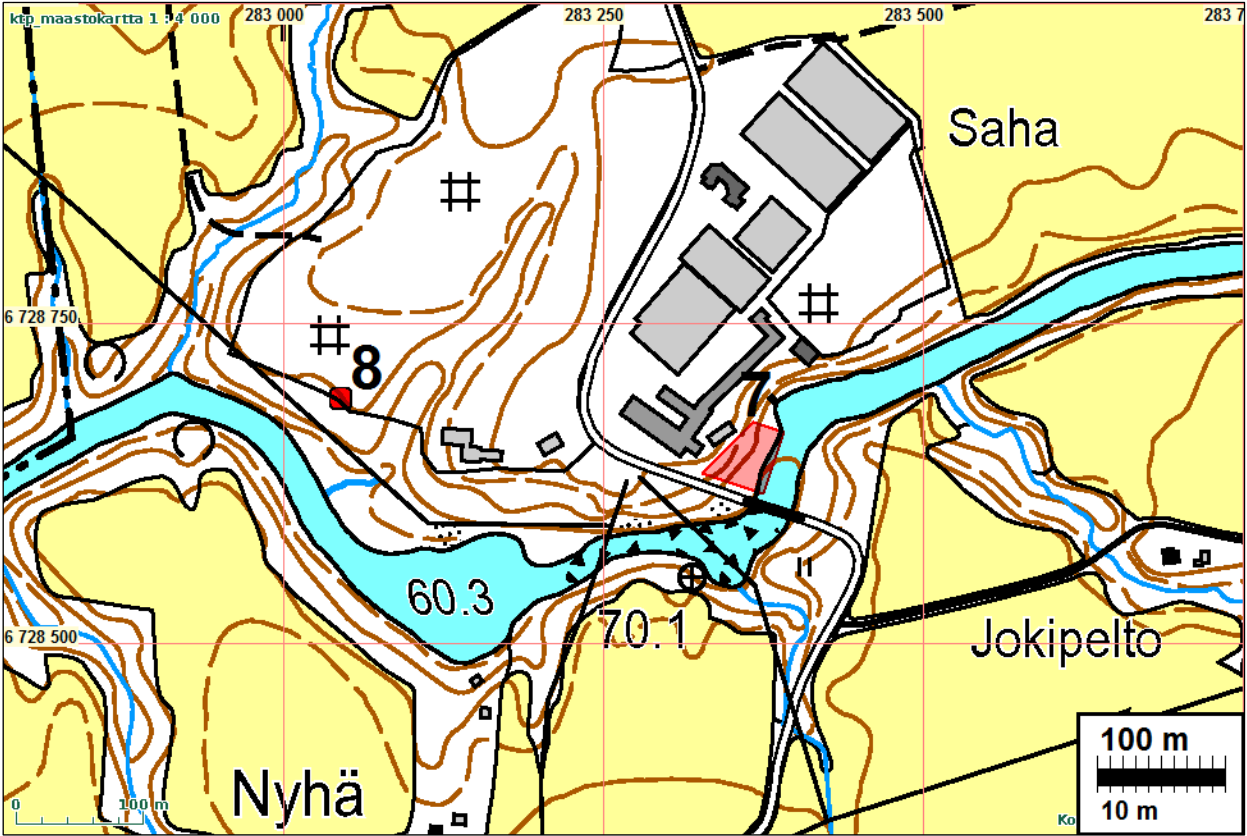
Koordin: N: 6728 653 E: 283 367 Z: 73
 P: 6731 478 I: 3283 450

Tutkijat: Antti Bilund 2013 inventointi

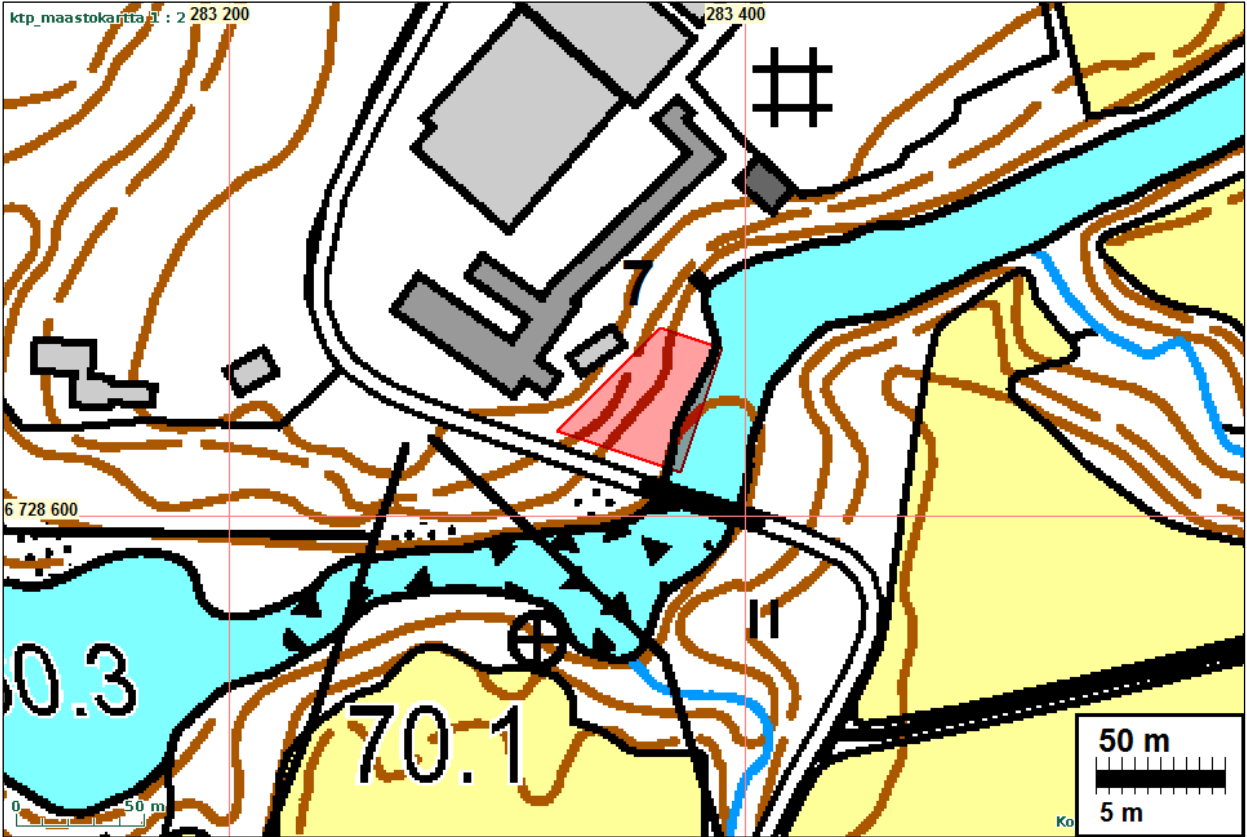
Sijainti: Paikka sijaitsee Kosken TI kirkosta 5,9 km länteen.

Huomiot: Paikalla on sijainnut Koivukylälle kuulunut vesimylly. Koivukylässä on ollut vesimylly jo ainakin vuonna 1568 (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 49). Kylässä ei ole tiedossa muita 1800-luvun loppua vanhempia myllyn paikkoja on kyseinen mylly todennäköisesti ollut tällä paikalla. Mylly on merkittynä tälle paikalle Koivukylän isojakokartassa vuonna 1798 (kuva edellä, s. X). Myllyn yhteyteen on vuonna 1910 rakennettu vesisaha, ja mylly on ollut käytössä ainakin vielä 1920-luvun alussa. Rakennukset ovat olleet paikoillaan vielä 1930-luvulla. (Nallinmaa-Luoto 1994, s. 182, 183 (kuva), 327).

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 9.11.2013. Paikalla on selvimmin näkyvillä rantakalliolla olevia betonisia mylly- ja sahakoneistojen alustoja. Osa rakenteista voi olla myös rakennusten perustoja. Kalliolla on näkyvissä jonkin verran myös lohkokivirakenteista peräisin olevia irtokiviä. Ehjempiä rakenteita näyttää paikoin pistävän esiin maasta heti avokallion pohjoispuolella. Osittain vanhat rakenteet ovat saattaneet jäädä maan alle. Paikan yläpuolella jokitörmällä olevan Raunion sahan piha-alueen reuna näyttää osittain keinotekoiselta penkereeltä, ja penkereeseen ajettu maa on saattanut peittää rakenteita.



Muinaisjäännösrajaus punaisella.



Muinaisjäännösrajaus punaisella.



Muinaisjäännösrajaus punaisella.



Näkyvillä olevat rakennusjäänteet sijaitsevat jyrkän penkereen juurella. Osa on saattanut jäädä penkereen alle. Kuvattu koilliseen.



Koivukylän kylätontti isojakokartassa (1798). Pohjoinen on vasemmalla. Joen rannassa sillan lähellä on Koivukylän mylly Koivukylän puoleisella rannalla ja Myllykylän mylly sitä vastapäätä.



Koivukylän ylempi myllyn paikka kuvattuna sillalta pohjoiseen. Koivukylän mylly on sijainnut kuvan keskipisteestä vasemmalle. Sitä vastapäätä (inventointialueen ulkopuolella) on sijainnut Myllykylän mylly.

KOSKI TL 8 LAURINPELTO

Mjtunnus: 1000014415

Laji: löytöpaikka
Ajoitus: kivikautinen

Koordin: N: 6728 691 E: 283 045 Z: 70
P: 6731 516 I: 3283 128

Tutkijat: Antti Bilund 2013 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Kosken TI kirkosta 6,2 km länteen.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kivikirves on löydetty Koivukylästä, etelälounaaseen kohti Paimionjokea viettävältä pellolta. Paikka on etelälounaaseen laskevan törmän puolivälissä noin 70 m:n korkeuskäyrällä. Paikalta ei ole todettu kiinteää muinaisjäännöstä. Maaperä on hiekansekaista silttiä.
Bilund 2013: Kiviesine on löytynyt vuoden 1989 inventoinnissa kynnöspellolta. Löytöpaikan ilmoitettu koordinaattipiste sijaitsee tasaiselta pellolta Paimionjoen rantaan laskevan rinteän reunalla. Inventointiraportissa olevan kuvan (kuva numero 12) mukaan löytökohta on tasamaalla 10–15 m jyrkemmän rinteän reunasta. Inventointiraportin kuvaustekstin maininta, että löytöpaikka on törmän puolivälissä viittaa ilmeisesti siihen, että maasto nousee loivasti vielä paikalta pohjoiseen. Nousu on kuitenkin loivaa verrattuna eteläpuoliseen rinteeseen.

Paikka tarkastettiin inventoinnissa 2.11.2013. Sen todettiin jääneen Raunion sahan laajennetun varastokentän alle. Havaintomahdollisuudet olivat huonot myös lähiympäristössä. Paikalla ei havaittu mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa.

Kartta sivulla: 10



Kivikirveen TYA 535 ilmoitettu löytöpaikka sijaitsee kuvan keskellä, puupinojen vasemman reunan kohdalla. Kuvattu luoteeseen.

Kuvia

Raunion sahan aluetta Koivukylän vanhan kylätontin kohdalla. Kuvattu itään.



Raunion Koivukylän alemman myllyn paikan rakennusten ja padon jäänteitä. Kuvattu etelään.

